

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobců **a) Ing. V. H. a b) Mgr. H. H.**, proti žalovanému **Magistrátu města Plzně**, odboru stavebně správnímu, se sídlem Škroupova 5, Plzeň, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 3. 2004, čj. STAV/723/04, vedené u Krajského soudu v Plzni pod sp. zn. 30 Ca 49/2004, o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 8. 2006, č. j. 30 Ca 49/2004 - 59,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 3. 2004, čj. STAV/723/04, bylo zamítnuto odvolání žalobců (dále též „stěžovatelé“) proti rozhodnutí ÚMO Plzeň 2 – Slovany ze dne 8. 1. 2004, čj. 1596/2003-ÚMO 2/výst-Mat., jímž tento správní orgán stavebníkům Ing. arch. K. S. a J. S. dodatečně povolil stavbu – nástavbu garáže a propojení s rodinným domem, přístavbu, stavební úpravy rodinného domu č. p. 2148, P. 6, P., postavenou v rozporu se stavebním povolením; odvoláním napadené rozhodnutí bylo potvrzeno.

Krajský soud v Plzni rozsudkem ze dne 22. 8. 2006, č. j. 30 Ca 49/2004 - 59, žalobu proti tomuto rozhodnutí jako nedůvodnou zamítl. V žalobním řízení byli žalobci zastoupeni advokátem Mgr. Martinem Vovsíkem, jenž rovněž včas podal blanketní kasační stížnost proti uvedenému rozsudku. Následně byl soud vyrozuměn o tom, že došlo k ukončení zastupování stěžovatelů tímto advokátem. Krajský soud poté usnesením ze dne 14. 11. 2006, č. j. 30 Ca 49/2006 - 82, vyzval stěžovatele, aby doplnili podanou kasační stížnost o její rozsah a důvody. Stěžovatelé byli poučeni o tom, že v případě nedoplnění kasační stížnosti bude kasační stížnost odmítnuta. Stěžovatelé poté požádali soud o prodloužení lhůty k doplnění kasační stížnosti s tím, že jim pojišťovna právní ochrany D. dosud nestanovila nového zástupce. Soud opatřením ze dne 3. 1. 2007, č. j. 30 Ca 49/2004 - 86, prodloužil stěžovatelům lhůtu pro doplnění kasační stížnosti do 12. 2. 2007. Dne 2. 3. 2007 soud stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení výzvy zaslali soudu plnou moc udělenou

advokátovi pro řízení o kasační stížnosti. Stěžovatelé byli poučeni, že v případě neodstranění nedostatku povinného zastoupení advokátem Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo stěžovatelům doručeno do vlastních rukou dne 21. 3. 2007. Stěžovatelé však nijak nereagovali na výzvu k předložení plné moci advokátovi ani neodstranili vady kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o věci jednat a kasační stížnost odmítl z následujících důvodů.

Podle § 105 odst. 2 s. ř. s. musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie. Stěžovatelé přes výzvu soudu k doložení zastoupení advokátem a přes poučení o možných následcích nepředložili soudu plnou moc udělenou advokátovi; sami přitom neprokázali, že mají vysokoškolské právnické vzdělání vyžadované pro výkon advokacie. Povinné zastoupení advokátem – případně vlastní vysokoškolské právnické vzdělání stěžovatelů – je přitom podmínkou řízení o kasační stížnosti, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost odmítl pro nesplnění uvedené podmínky řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. užitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s. Nad rámec toho je zapotřebí poukázat rovněž na skutečnost, že podaná kasační stížnost nebyla soudem projednatelná, neboť stěžovatelé ani na základě výzvy soudu nedoplňovali kasační stížnost o soudem požadované náležitosti. Byl zde tedy dán také důvod pro odmítnutí kasační stížnosti podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 s. ř. s., neboť stěžovatelé navzdory tomu, že jim soud na základě jejich výzvy prodloužil lhůtu k doplnění kasační stížnosti a i po jejím uplynutí vyčkával s předložením spisu Nejvyššímu správnímu soudu, neodstranili nedostatky kasační stížnosti a v řízení proto není možné pokračovat.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. června 2007

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu

